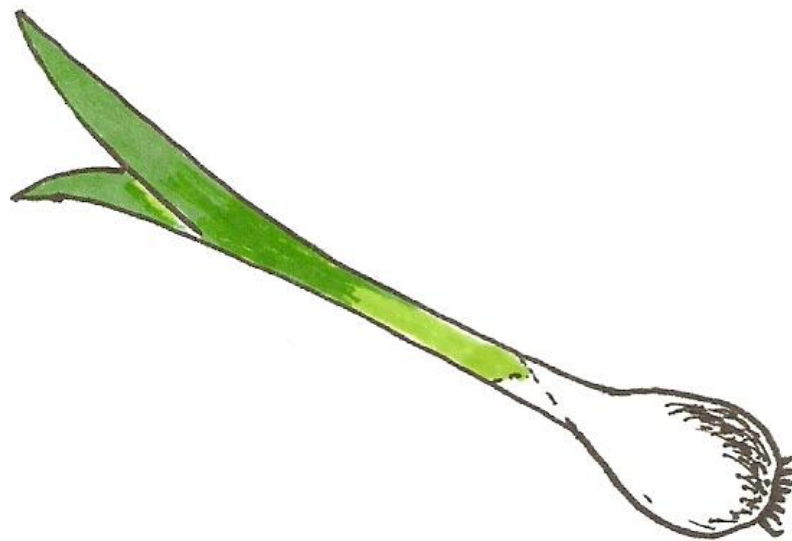

F.M.Dostojevskij v knize „Bratři Karamazovi“ vypráví tento příběh:

O cibulce

Jednou žila jedna stará žena, která byla velmi zlá.
Tato žena zemřela.
Za celý život neudělala žádný dobrý skutek.

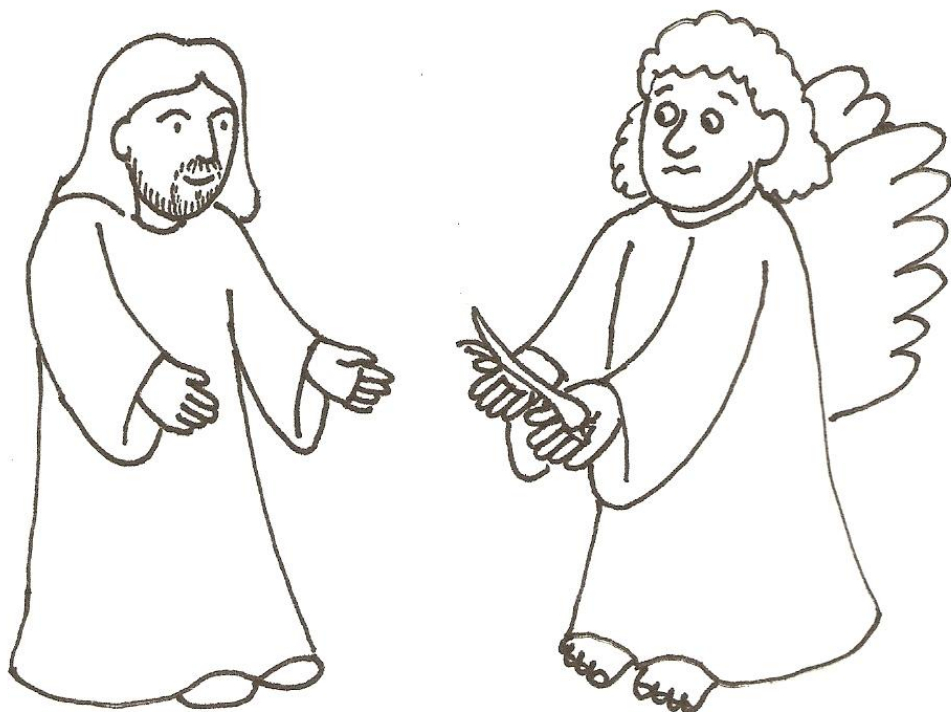
Anděl odešel velice smutný.

Ale když to jiní hříšníci uviděli, chytli se jí, aby také byli vytaženi. Ale žena se rozzlobila a začala kopat nohama a křičet: „Vytažena mám být jenom já! To je moje cibulka a ne vaše.“ Sotva to řekla, nat' se přetrhla a žena spadla zpět do ohnivého jezera a je tam dodnes.

Tu přišel d'ábel a hodil ji do ohnivého jezera. Ale stál tu také její anděl strážný a přemýšlel: „ Nemohu si vzpomenout na nějaký její dobrý skutek, který bych sdělil Bohu?“

Tu mu něco napadlo a řekl Bohu: „Jednou na své zahrádce utrhla cibulku a dala ji žebračce.“

Bůh mu řekl: „Vezmi tu cibulku, jdi k jezeru, a jestli ji za tu cibulku vytáhneš, může jít do ráje. Pokud se cibulka přetrhne, zůstane tam, kde je.“

3

Anděl běžel k ženě a podával jí nat' z cibulky. „Chyt' se, uvidíme, jestli tě budu moci vytáhnout.“

A začal opatrně táhnout a už ji skoro vytáhl.

4